

Enskild motion

Motion till riksdagen 2016/17:3599

av **Kerstin Lundgren (C)**

med anledning av skr. 2016/17:60 Policyramverk för svenskt utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd

---

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att återgå till inriktningen för svenskt utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd så som formulerat i alliansregeringens biståndspolitiska plattform från 2014 och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om bristerna i regeringens skrivelse och om att genomföra en parlamentarisk översyn av Sveriges politik för global utveckling för att uppgradera det svenska biståndspolitiska ramverket i överensstämmelse med Agenda 2030 och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Regeringen har nu presenterat vad som anges vara en ny inriktning för svenskt utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd i form av ett policyramverk i skrivelse 2016/17:60. Ramverket uppges i skrivelsen ta fasta på att en ny utvecklingsdagordning skapades 2015 och därmed kan knyta det internationella arbetet med fattigdomsförminskning till tre dimensioner av hållbar utveckling – ekonomisk, social och miljömässig. Regeringen anger sig vilja bidra till nytänkande, förändring och till att göra skillnad för människor som lever i fattigdom. Riksdagen har angett att målet för internationellt svenskt bistånd är att skapa förutsättningar för bättre levnadsvillkor för människor som lever i fattigdom och förtryck. Hur regeringen prioriterar för att nå detta blir svårt att följa upp utifrån denna skrivelse.

I stället för att med denna skrivelse inge stabilitet och klarhet i hur Sveriges utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd ska prioriteras har regeringen valt flexibilitet, bredd och otydlighet. Dessvärre innebär detta att svensk biståndspolitik här

ges så vida ramar att det inte ger någon sammanhållen bild av de många styrdokument som biståndet ska hantera. Det börjar alltmer bli en bild av att svenskt bistånd kan bli en summering av allt, en ”lagerbutik” där allt samlas för att användas efter behov. Det gör att möjligheten för riksdagen att granska och följa upp att biståndet används så effektivt som möjligt utifrån målet allvarligt försvåras. Detta är allvarligt då det riskerar biståndets långsiktiga legitimitet.

Det är uppenbart att regeringen valt att göra hela Agenda 2030 med 17 mål och 175 delmål till en bas för svenskt bistånd. Regeringen säger sig vilja göra mer inom ”inte minst” främjande av demokrati, respekt för mänskliga rättigheter och jämställdhet. Detta är ett exempel på hur skrivelsen är uppbyggd. Det går inte att tydligt utläsa vad regeringen avser att göra mer. Även om det anges att Sverige inte kan och ska göra allt överallt framgår det inte vad regeringen prioriterar bort eller fokuserar före annat.

Världens länder har enats om en ny utvecklingsdagordning till 2030 och varje land har ett eget ansvar för att nå resultaten. Fler länder än OECD-länderna ingår i utvecklingsarbetet. Biståndet behöver inte minst i den nya värld vi nu verkar i, med helt nya utmaningar, bli mer fokuserat. Det må gälla länder men också teman och samverkan med andra. Demokrati, yttrandefrihet och det civila samhället trängs tillbaka i allt fler länder. Här måste svenskt bistånd vara tydligt mot förtryck och i stöd till förändringsaktörer för mänskliga rättigheter. Sverige måste bilateralt fokusera på de minst utvecklade länderna och på att stärka de länder som vill bygga verklig demokrati, MR och jämställdhet. Såväl humanitära insatser som insatser för klimatanpassning och klimatåtgärder ska självfallet göras utifrån andra grunder. Sverige ska göra skillnad inte bara genom att leva upp till volymåtaganden och vara finansiär. Vi ska stärka de frågor, de krafter som vill verka i vår riktning.

Den 13 mars 2014 beslutade alliansregeringen om en biståndspolitisk plattform, med ambitionen att stärka styrningen av det svenska biståndet och öka fokus på resultat. I den biståndspolitiska plattformen slog alliansregeringen fast vad det svenska biståndet ska åstadkomma för människor som lever i fattigdom och förtryck. Plattformen överlämnades till riksdagen i form av en skrivelse. Den rödgröna regeringen deklarerade redan i statsministerns regeringsförklaring 2014 att man avsåg att ta fram en ny biståndspolitisk plattform. Den skrivelse som nu redovisas är en i raden av skrivelser som berör bl.a. utvecklingsbistånd och PGU. Det blir alltmer uppenbart att det nu krävs mer än enbart meningar om att ”detta är en nystart för PGU”. Det behövs i en tid med helt nya förutsättningar en samlad uppgradering av grunderna för svenskt utvecklingsbistånd. I avvaktan på detta föreslås att regeringen återgår till den stabila biståndspolitiska plattformen från 2014.

Centerpartiet anser att det finns skäl att ta ett större omtag med sikte på 2030 och i stället utveckla en ny samstämmig politik för hållbar global utveckling drygt tio år efter antagandet av PGU. Det bör lämpligen ske genom en ny parlamentarisk översyn för att uppgradera det svenska ramverket i överensstämmelse med Agenda 2030. En parlamentarisk utredning bör tillsättas snarast för att lägga fram förslag till politik för global utveckling i en ny tid. Då kan en bred parlamentarisk förankring uppnås och långsiktigheten i arbetet stärkas. Inte minst viktigt är också att säkerställa möjligheten att följa upp mål och resultat för biståndet. Målsättningen måste vara att sträva efter att göra områden och länder biståndsoberoende efter 2030.

Kerstin Lundgren (C)